

In 20-jarig aanloophuis kun je jezelf zijn

“Als je geen thuis hebt, of in mindere mate, is het hier goed toeven”, zegt coördinatrice Anneke van der Graaf van De Groene Luiken. Deze maand bestaat het aanloophuis aan de Oosthavenkade, inmiddels goed voor 15duizend bezoeken per jaar, twintig jaar.

Door Rob Kokkelink

VLAARDINGEN - Wie even geen dak boven het hoofd heeft, eenzaam is, moeite heeft de dagen door te komen of in de knoop zit; voor hen bieden de circa zestig vrijwilligers van het aanloophuis een thuis, in de ware zin van het woord. “Het belangrijkste is dat de mensen hier zichzelf kunnen zijn”, zegt Anneke. “We schenken een kopje koffie of thee en bieden een luisterend oor. Maar als je alleen even wilt bijkomen van alle hectiek in de wereld ben je net zo welkom.” “En je staat nooit voor een gesloten deur”, benadrukt mede-coördinatrice Jacqueline du Mortier. “We zijn 365 dagen per jaar open.” Hoewel het aanloophuis is ontstaan vanuit de Raad van Kerken, is het nadrukkelijk geen evangelisatiecentrum. Van vrijwilligers wordt geen kerkelijke achtergrond gevraagd. “Het gaat er om hoe je in de maatschappij staat”,

zegt Anneke. Of in de woorden van bestuurslid Kees Clement: “‘Heb je naaste lief als jezelf’ mag dan een bijbelse uitdrukking zijn, het is eigenlijk een heel algemeen iets.” De ontkerkelijking van de samenleving vertaalt zich ook in de financiering van het aanloophuis. “Vroeger was de kerk onze belangrijkste bron van inkomsten, nu is dat de gemeente. Die neemt pakweg tachtig procent van de kosten voor haar rekening”,

‘HET IK-TIJDPERK HEEFT DUIDELIJK ZIJN SPOREN NAGELATEN’, ZEGT JACQUELINE

weet penningmeester Kees Clement. “Maar de gemeente zou met betaalde krachten nooit hetzelfde werk kunnen doen als wij”, benadrukt hij. Onbetwiste spil van De Groene Luiken zijn de vrijwilligers. “Het is een bonte stoet. Mensen met een baan die in het weekend een handje helpen, maar ook veel ouderen die hier al jaren meedraaien”, vertelt Anneke. “Wel zijn ze allemaal erg betrokken bij mensen. Veel vrijwilligers werken in de zorg of hebben daar gewerkt.” “Of zijn gewoon zorgzaam”, vult Jacqueline aan. De Groene Luiken is zuinig op die vrijwilligers. “Ze krijgen scholing, we houden vrijwilligersavonden en één keer per jaar hebben we een

Kees Clement, Jacqueline du Mortier (tweede en derde van links) en Anneke van der Graaf (midden) poseren op een mooie lentemiddag in maart met enkele bezoekers voor het aanloophuis.

Foto: WM

uitje”, vertelt Jacqueline. En dat betaalt zich uit. “Het vrijwilligerstekort is hier geen item”, aldus Anneke. Maar het is volgens haar niet alleen de waardering die de vrijwilliger drijft. “Als je dienst hebt gehad, heb je zelf ook een leuke middag beleefd, heb je verhalen gedeeld.” Over de toekomst zegt An-

neke: “We blijven doorgaan, zoals we al twintig jaar doorgaan.” En dat is anno 2014 volgens Jacqueline misschien wel harder nodig dan ooit. “Vroeger waren de mensen veel meer ingebed in familie of andere verbanden. Dat is veranderd. Het ik-tijdperk heeft duidelijk zijn sporen nagelaten.”

De Groene Luiken heeft de jubileummaand afgetrapt met een middaggebed in De Windwijzer. “Een moment van bezinning”, zoals Anneke dat noemt. Ze wijst naar een schilderij in het aanloophuis, dat voor de gelegenheid was meegenomen. Het verbeeldt een rij mensen, op weg van het donker naar het licht. Gisteren was er een high tea voor de gasten van het aanloophuis, zaterdag krijgen de vrijwilligers zo’n aangeklede thee in De Vreemde Vogel. Vrijdag opent een expositie met werken van 28 kunstenaars die ooit in De Groene Luiken hebben geëxposeerd. Hiervan verschijnt ook een boekje.